

РЕШЕНИЕ

№ 977

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7866** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба No 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на К. М. Ч. с ЕГН [ЕГН] и Ш. Ч., гражданка на И., род. На 04.01.1971г. чрез адв. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (със сегашно наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) срещу Решение NoЖ-310 от 13.07.2022 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00- 1353 от 13.07.2022 г. във връзка с преустановяване на хранването с електрическа енергия на обекти с клиентски номера 310189512870 и 310222737053, находящи се в [населено място], [улица], № 43Б. Излагат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, както и при съществени нарушения на процесуалните правила.Иска се отмяна на оспореното решение на КЕВР и връщане на административната преписка за ново произнасяне. Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/,чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки твърди неоснователност на същата.Счита, че решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

От фактическа страна:

Жалбоподателите са клиенти на електроразпределителното дружество за два обекта с абонаментни № [ЕГН] и № [ЕГН] съответно в [населено място], [улица], № 43Б. За обектите в предходен период има подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-11Ш-00-1 от 22.01.2019 г., относно неправилно начислени количества електрическа енергия, отразени в 12 броя фактури за периода месец Октомври 2018 г. - месец Януари 2019 г., възражение за предходно преустановяване на електрическо захранване и местоположението на електромерното табло, по което Комисията се е произнесла с Решение № Ж - 592 от 17.09.2020 г.

Установява се, че между страните е налице спор и висящи дела пред Софийски районен съд и Софийски градски съд относно дължимостта на оспорени фактури.

Поради неплащане на задълженията по процесните фактури е преустановено захранването с електрическа енергия на обекти с клиентски номера 310189512870 и 310222737053, находящи се в [населено място], [улица], № 43Б.

Във връзка с така изложеното в Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-12-00- 1353 от 13.07.2022 г., подадена от К. М. Ч. и Ш. Ч. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (със сегашно наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД).

Жалбата е подадена в КЕВР, във връзка с което е изискано становище от електроразпределителното дружество, което е постъпило в Комисията с вх. № Е-11Ш-00-2 от 27.01.2022 г. В него „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, е посочило, че дружеството е запознато със възраженията на Ч. и Ш., консумираната електрическа енергия се измерва със средство за търговско измерване, монтирани в електромерно табло, на фасадата на външната сграда, на адреса на имота, в съответствие на с действащата нормативна уредба.

С оспореното в настоящото производство Решение №Ж-310 от 13.07.2022 г. на КЕВР, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-1353 от 13.07.2022 г. във връзка с преустановяване на захранването с електрическа енергия на обекти с клиентски номера 310189512870 и 310222737053, находящи се в [населено място], [улица], № 43Б.

От правна страна.

Жалбата до АССГ срещу решението е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и при наличието на правен интерес, с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Процесното решение е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от

пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба No 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им или ако не намери за основателна жалбата прекратява производството по преписката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба No 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл. 142-147 от Наредба No 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл. 146, ал. 1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви по които е прието, че жалбата е неоснователна и е прекратила административното производство по същата.

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение на КЕВР решението, не е допуснато противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 120, ал. 1 ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средствата за търговско измерване – собственост на оператора на електропреносната мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. С нормите на чл. 29, ал. 5, 6 и 7 от Наредба No 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба No 6) са определени местата за монтиране на електромерните табла – до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа (ал. 5), в жилищни сгради, етажна собственост на определено от него място в общите части на сградата (ал. 6) или фасадите на сградите на клиентите (ал. 7).

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателите са клиенти на електроразпределителното дружество за два обекта с абонаментни № [ЕГН] и № [ЕГН] съответно в [населено място], [улица], № 43Б. За обектите в предходен период има подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-11Ш-00-1 от 22.01.2019 г., относно неправилно

начислени количества електрическа енергия, отразени в 12 броя фактури за периода месец Октомври 2018 г. - месец Януари 2019 г., възражение за предходно преустановяване на електрическо захранване и местоположението на електромерното табло, по което Комисията се е произнесла с Решение № Ж - 592 от 17.09.2020 г. Съгласно чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителна електрически мрежи: „...границата на собственост е, изходящите клеми на СТИ или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи“. След тази граница, дружеството не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения.

Установява се също така от събраните по делото доказателства, че за обекти в [населено място], [улица], № 43Б, с абонаментни № [ЕГН] и № [ЕГН], след извършена проверка от електроразпределителното дружество, както и на основание Общите условия на договора за пренос на електрическа енергия, дружеството е преустановило електрозахранването на имотите, тъй като същите не са изпълнили задълженията си да заплатят консумираната електрическа енергия, която се измерва с електромери, монтирани в електромерно табло на фасадата на външната сграда на адреса.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 (изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., доп., бр. 17 от 2015 г., в сила от 6.03.2015 г., бр. 38 от 2018 г., в сила от 8.05.2018 г.) от Закона за енергетиката доставчиците от последна инстанция, общественият доставчик, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия, като съгласно чл.124 ЗЕ, възстановяването на преноса на електрическа енергия за имота може да бъде извършено след отстраняване на причините, довели до преустановяването му. При наличието на натрупани неплатени задължения за консумирана електрическа енергия и мрежови услуги е преустановено ел. захранването на обекта, собственост на жалбоподателите. По делото не са представени доказателства задълженията да са платени, поради което и правилно и законосъобразно електрохолд продажби е отправило искане до електроразпределителни мрежи запад за преустановяване на захранването на обектите.

Достигайки до същия краен извод КЕВР е постановила правилен административен акт, който не страда от пороците твърдени в жалбата, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

По възражението за нищожност на административният акт във връзка с решение на Конституционния съд КД № 5/ 2019 г., обн. в ДВ бр. 42 от 12 май 2020 г., че е подписан от некомпетентен орган, съдът анмира следното:

За да се осъществи предназначението на контрола за конституционност, институционализиран в производството пред Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията - да осигури върховенството на Конституцията, ненормативните правни актове - закони във формален смисъл, решения на Народното събрание и укази на президента - които са обявени за противоконституционни, са невалидни от момента на приемането или издаването им. Действието назад във времето на

решенията на Конституционния съд за обявяване на противоконституционност поставя въпроса за съхраняване на правната сигурност като конституционно значима ценност.

В този случай решението на Конституционния съд не застрашава правната сигурност, защото има действие само по отношение на преките последиците на обявения за противоконституционен ненормативен правен акт и не засяга останалите правни последици, настъпили след приемането му, които произтичат от други закони. Последните не са правни последици на обявения за противоконституционен ненормативен правен акт и поради това не се обхващат от действието назад във времето на решението за противоконституционност.

Обявената противоконституционност на ненормативен акт би могла да постави редица въпроси, чието разрешаване е от компетентността на органа, постановил акта. До уреждането им, при наличие на правен спор тези въпроси се решават от съдилищата съобразно Конституцията, принципите и правилата на съответното отраслово право.

От посочените мотиви на Конституционния съд в КД № 5/ 2019 г., обн. в ДВ бр. 42 от 12 май 2020 г., става ясно, че правните последици на Решение на Конституционния съд не засягат изискванията за кворум, мнозинство и правните последици по ЗЕ на посоченото от жалбоподателите решение на КЕВР, взето без присъствието и волеизявленията на Председателя на КЕВР - С. Т.. Решение № 8/ 2022 г. на Конституционния съд не засяга и валидността на Решение № Ж-3 10 от 13.07.2022 г. на КЕВР, като въведените в жалбата оплаквания за нищожност, алтернативно невалидност, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Видно от представеното извлечение от протокол № 188 от 13.07.2022 г. от заседание на Комисията, тя е взела решение в състав енергетика с мнозинство което е формирано от двама комисари със стаж в енергетиката, поради което направеното възражение в депозираната до съда жалба се явява бланкетно и не почива на факти и обстоятелства които са от значение за решаване на спора.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. Ч. с ЕГН [ЕГН] и Ш. Ч., гражданка на И., род. На 04.01.1971г. чрез адв. К. срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (със сегашно наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) срещу Решение №Ж-310 от 13.07.2022 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00- 1353 от 13.07.2022 г. във връзка с преустановяване на хранването с електрическа енергия на обекти с клиентски номера 310189512870 и 310222737053, находящи се в [населено място], [улица], № 43Б.

ОСЪЖДА К. М. Ч. с ЕГН [ЕГН] и Ш. Ч., гражданка на И., род. На 04.01.1971г. да заплатят на КЕВР сумата в размер на 200.00 лв. / двеста лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен

съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: